

МОВИ НАРОДІВ АЗІЇ, АФРИКИ, АБОРИГЕННИХ НАРОДІВ АМЕРИКИ ТА АВСТРАЛІЇ

УДК 811.581:784.4+821.581-1]:130.2

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.2.1/45>

Нестеренко О. О.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Щупак А. В.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ОСОБЛИВОСТІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ТРАДИЦІЙНОЇ ОБРАЗНО-СИМВОЛІЧНОЇ ПОЕТИКИ В КИТАЙСЬКОМОВНИХ ПІСНЯХ ЖАНРУ ЧЖУНГОФЕН

Пісенний дискурс є важливим інструментом комунікації та відображення соціальних, емоційних та ідеологічних аспектів життя. У контексті китайської популярної музики пісенний дискурс не лише відображає тенденції глобалізації та мультикультурного впливу, а й проявляється у концепції «китайськості» (chineseness) й вказує на ідентичність «бути китайцем». Це особливо помітно проявляється в сучасних піснях жанру чжунгофен (中国风), адже в текстах цих пісень синтезують і китайські літературно-філософські мотиви, зокрема традиційні образи-символи.

У результаті аналізу матеріалу дослідження визначено, що у піснях жанру чжунгофен репрезентовані китайські традиційні літературно-філософські образи, зокрема: метелик (蝶), квіти (花), вітер (风), дощ (雨), місяць (月) та вино (酒). Встановлено, що образ метелика вказує на циклічність життя і переродження, трансформації і свободи, є символом весни, надії та оновлення, що перегукується з традиційними буддистськими, даоськими та конфуціанськими уявленнями. Квіти асоціюються з швидкоплинністю часу та циклічністю життя, є метафорою болячого кохання, ностальгії за минулими стосунками та переживаннями, символом втрати та розлуки, що є близьким до даоських ідеалів усамітнення, які транслюються в китайській літературі. Як у класичній китайській літературі, так і у піснях чжунгофен традиційний образ вітру реалізується як символ змін, спогадів та мрій, свободи, самотності й розлуки. Водночас дощ є художнім образом руху, змін та єдності з природою, символом прощання, спогадів та мрій. Місяць у проаналізованих китайських піснях є символом часу, циклічності та вічності, надії та спогадів, близькості та ніжності. У піснях жанру чжунгофен вино асоціюється із часом, пам'яттю та роздумами, вказує на силу й прагнення до свободи, що тісно пов'язано із конфуціанськими ритуалами, даоською філософією досягнення дао та культурою вина, що оспівувалась в літературі епохи Тан.

Встановлено, що проаналізовані образи-символи у сучасних піснях транслюють єдність з традицією, подекуди розширюючи символічну парадигму, завдяки чому досягається реалізація концепції чжунгофен – відродження та популяризація китайської культури.

Ключові слова: пісенний дискурс, чжунгофен, образ, символ, традиція, китайська література.

Постановка проблеми. Завдяки унікальній міждисциплінарній природі пісенний дискурс постає об'єктом досліджень як лінгвістів та культурологів, так і музикознавців та етнографів, адже поєднує в собі елементи мовленнєвої, музичної та культурної взаємодії, що робить його важливим інструментом комунікації та відобра-

ження соціальних, емоційних та ідеологічних аспектів життя. Так, І. Кахарчук підкреслює, що метою пісенного дискурсу є не лише «донести до аудиторії основні думки, наміри, ідеї автора», а й здійснити емоційний вплив на слухача, сформувавши певні соціально-ціннісні орієнтири [1, с. 126].

У контексті китайської популярної музики, пісенний дискурс не лише відображає тенденції глобалізації та мультикультурного впливу, а й проявляється у концепції «китайськості» (chineseness) й вказує на ідентичність «бути китайцем». Китайськість у пісенному дискурсі проявляється через поєднання традиційних елементів із сучасними музичними стилями, що робить його важливим виразником національної та культурної специфіки. Це особливо помітно у творчості виконавців, які інтегрують китайські мотиви в популярну музику, створюючи унікальний культурний продукт [2].

В основі концепції пісень чжунгофен закладена ідея збереження китайської культури та колориту. Так, у 2006 році музичний продюсер Хуан Сяолян (黄晓亮) запропонував ідею «три давніх – три нових елементи» (三古三新). Саме під «давнім» розуміються такі складові пісні як класична поезія, стародавня культура та мелодія [3, с. 60]. Водночас тексти цього жанру синтезують і китайські літературно-філософські мотиви, тож актуальною проблемою постає вивчення особливостей інтерпретації традиційних образів-символів у сучасному китайськомовному пісенному дискурсі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Китайський вчений Чжоу Мен (周梦) підкреслює, що пісні у стилі чжунгофен вражають своєю художньою довершеністю, яка досягається завдяки кільком ключовим аспектам: 1) використанню образної та поетичної мови, збагаченій словами та виразами з класичної літератури, 2) активному цитуванню, алюзіям, наслідуванню стародавніх текстів, що дозволяє створювати витончений ліричний настрій, 3) трансформації емоційного вираження за допомогою яскравих художніх образів, що підкреслюють традиційну атмосферу [4, с. 40–41].

Водночас Сюй Цяоцяо (徐桥梁) до характерних рис пісень жанру чжунгофен відносить: 1) традиційну китайську естетику (давньокитайська поезія, традиційні музичні інструменти тощо), 2) поєднання етнічності та сучасності, 3) диверсифікацію та інтеграцію творчих ідей [5].

Варто зазначити, що у дослідженні Цао Юйхань (曹语涵) проаналізовано художньо-естетичні особливості пісень у жанрі чжунгофен і окреслено лексико-стилістичні особливості пісні «Прекрасно» («凉凉») у контексті інтертекстуальності [6].

Таким чином, поп-музика чжунгофен у наєвних розвідках розглядається як важливий феноменом сучасної культури, що інтегрує традиційні китай-

ські елементи у популярну музику, зберігаючи національну ідентичність та культурну спадщину.

Постановка завдання. Мета цієї статті – визначити особливості функціонування традиційних китайських образів-символів у текстах сучасних китайськомовних пісень жанру чжунгофен. Матеріалом дослідження слугували 27 пісень цього жанру.

Виклад основного матеріалу. Як відомо, художній образ – «створена засобами мови узагальнена картина реальної дійсності або переживань митця у формі конкретного, життєво повного явища», що апелює до почуття прекрасного та уяви [7, с. 80].

Образ метелика (蝶) є традиційним для китайської культури, літератури та філософської думки. Так, у буддизмі метелик має глибоке символічне значення, оскільки його життєвий цикл асоціюється з безперервним колом перероджень, а також із вічним процесом кола життя і смерті, тож метелик стає уособленням довголіття та безкінечності. Водночас у даосизмі образ метелика часто пов'язують з відомою притчею про Чжуанцзи, яка ілюструє відносність реальності та сновидінь. У цій історії філософ бачить сон, у якому він – метелик. Прокинувшись, він починає розмірковувати: чи то він бачив сон про метелика, чи, можливо, це метелик бачить сон, у якому він Чжуанцзи. Даоське вчення наголошує на тому, що справжній мудрець існує поза межами буденних турбот, перебуваючи в гармонії з іншим буттям, тож у цій концепції метелик не лише символізує довговічність і вічність, а й відображає циклічність сну та яви. Завдяки конфуціанському вченню метелик стає універсальним символом щастя й довголіття, асоціюючись із кажаном (віщує щастя) та цикадою (символ молодості), об'єднуючи символічний зміст цих образів. Крім того, відомою в Китаї є історія про двох закоханих на ім'я Лян Шаньбо (梁山伯) і Чжу Інтай (祝英台), також відомих як «закохані метелики», чиї душі перетворилися на метеликів, коли вони померли [8, с. 722–724].

У ході дослідження було виявлено, що образ метелика у піснях чжунгофен реалізується як:

1. Символ циклічності життя і переродження. Наприклад: 轮回彩蝶 / різнобарвний метелик, який відображає концепцію реінкарнації та ідею, що кохання не закінчується після смерті, а триває в нових життях, 化茧自缚 / перетворюється в кокон – добровільно обмежує себе в ім'я кохання, що неможливо розірвати. Так, зв'язок між закоханими описується як щось вічне, що їх пов'язує крізь час і простір: 剪不断共缠绵生生世世 / неможливо

розірвати цей зв'язок, ми будемо разом до кінця наших днів [9].

2. Символ трансформації і свободи. Наприклад, у рядку *我破茧成蝶愿和你双飞 / я стала метеликом і хотіла б полетіти з тобою* наявна вказівка на процес відродження після болю та боротьби, подібно до того, як метелик виринає з кокона. Метелик також символізує крихкість і красу кохання, навіть попри можливі втрати й біль: *最怕你会一去不回 / понад усе боюся, що ти ніколи не повернешся*. Проте, попри страждання, кохання не вгасає: *我向你飞多远都不累 / я не втомилась летіти до тебе* [10].

3. Символ весни, надії та оновлення. У рядку *冬去又春来 招来彩蝶翩 / Зима пройшла, весна прийшла, прилетіли різнокольорові метелики* метелик є уособленням нового початку після важкого періоду, коли емоції та почуття відроджуються, як і природа навесні. Його політ пов'язаний з мріями героїні про кохання, яке ще не настало, але вже наближається [11].

Квіти (花) також мають особливий статус в китайській культурі, їх цінують за красу, сприятливу символіку та глибокі культурні традиції. Вони не тільки надихають мистецтво та літературу своїми яскравими кольорами та ніжними ароматами, але й відіграють ключову роль у святкових обрядах і звичаях.

Персиковий цвіт є яскравим прикладом у класичній китайській літературі. Наприклад, він символізує красу і жіночність у творах Лі Бо (李白), який використовував ніжний образ персикового цвіту, щоб викликати юнацьку грацію і чарівність. Квіти персика також мають філософське значення, часто пов'язані з даоськими ідеалами усамітнення та утопічними візіями, наприклад, у творі Тао Юаньміна (陶渊明) «Персикове джерело» («桃花源记»), репрезентуючи ідеалістичний та незаплямований світ [12, с. 169].

Образ квітів у проаналізованих піснях має багатогранне символічне значення, яке допомагає глибше розкрити теми швидкоплинності життя, кохання, самотності, втрат та надії:

Символ швидкоплинності часу та циклічності життя. У рядках *窗外花开自无言 // 正是人间四月天 / Квіти за вікном розквітають // Поміж людей квітеня* квіти символізують циклічність природи та життя, де весна повертається щороку [13]. Квіти за вікном мовчазні, на відміну від жвавого міста та повсякденної метушні: *此间多热闹 旖旎风光满城绕 // 人来人往轮回不前辗转不记年 / Це містечко живе, а люди*

місто сповнене красивих пейзажів // Люди приходять і йдуть, але не пам'ятають років [13].

2. Метафора болісного кохання. Вартими уваги є образи маку (罌粟), що символізує небезпечну красу, а також квітка кудзу (葛藤花), яка асоціюється з чимось недосяжним або загубленим у минулому. У рядку *笑颜若罌粟 心似枯 / Усмішка подібна до маку, серце схоже на сухе дерево* мак символізує токсичність або небезпеку в стосунках, що нагадує про красу, яка може виявитися отруйною. Водночас у тій же пісні квітка кудзу символізує втрачені можливості: *葛藤花又爬满兰若 / Квітка кудзу знову заплелася довкола Ланьжо* [14].

3. Ностальгія за минулими стосунками та переживаннями. Квіти символізують красу і втрати, нагадуючи про спогади та емоції, які були колись важливими, але тепер залишилися тільки в пам'яті. Рядок *恍惚间似又遇 一人一月立花间 / У примарному стані здається, що знову когось зустрів, один місяць серед квітів* підкреслює самотність і смуток, одночасно відтворюючи мимолітну красу цих переживань [15].

4. Символ втрати та розлуки. Поетична фраза *嫣然间 红烛乱花煞人眼 / У посмішці розкидані червоні свічки і квіти засліплюють очі* транслює емоційний контраст між прекрасними спогадами і реальністю втрати [15]. Водночас у рядках *咫尺天涯三世桃花 / Кінець світу вже близько, квітне персик трьох поколінь* квіти персика служать емоційним фоном, підкреслюючи меланхолійний настрій і невірну втрату [16], *落花人独立 / Самотні квіти опадають* квіти стають образом самотності, метафорично зображується розлука та втрата [17].

Використання **образу вітру** (风) в китайській прозі та поезії є глибоко символічним і охоплює безліч тем, від природних сил до емоційних та філософських роздумів. Він відіграє важливу роль у поезії збірки «Ши цзін» («诗经»), де пов'язаний з релігійними практиками та поклонінням богу вітру. Водночас у класичній китайській поезії вітер часто є метафорою емоційних і духовних станів. Так, поети часів династії Західна Цзінь (наприклад, Цзо Сі (左思)) звертаються до образу вітру, щоб висловити тугу, розлуку чи меланхолію, зображаючи вітер формантом переживань та емоцій [18].

У піснях чжунгофен образ вітру може реалізуватися як:

1. Символ змін. Вітер втілює час, що невпинно проходить, не залишаючи місця для повернення минулого [19]. У поєднанні з образами смерті та

життя вітер акцентує увагу на мінливості світу, швидкоплинності моментів та значущості кожної миті, яку слід цінувати: 死生如云烟 / *смерть і життя як хмари і туман, що минають* [20]. У рядку 岁月慢如藤蔓 / *час повільний, як виноградні лози* підкреслюється взаємозв'язок між природними циклами і циклічністю людських почуттів, показуючи, що хоч час і змінюється, справжні емоції можуть залишатися [21]. У рядку 风探潇潇渭水寒 / *дують пронизливі вітри, річка Вей холодна* вітер створює атмосферу викликів, які треба подолати. У цій же пісні вітер супроводжує різкі зміни та битви, підпалюючи 天魔狼烟燃 / *димові знаки небесних дияволів*, що додає відчуття напруженості та дії. Він відображає рух життя, постійну зміну обставин та непередбачуваність долі [20].

2. Супутник спогадів та мрій. У рядку 西风过 尽上兰洲 / *Вітер дме із заходу, я їду до Ланьчжоу* західний вітер тут є символом завершення шляху та старості. Герой відчуває вітер як щось невідворотне, що веде його до смерті [14].

3. Символ свободи, самотності й розлуки. У рядках 西风总扰离人枕 / *Західний вітер завжди тривожить мою подушку* вітер асоціюється з розлукою та ностальгією, виступає як невидима сила, яка розносить відчуття розлуки, символізуючи її невідворотність і постійність [22]. Вітер також супроводжує біль втрати, він відлунує цей біль: 听风雪 飘落在我身边 / *Слухаю вітер і сніг, що падає навколо мене* [16].

У поезії доби Тан **образ дощу** (雨) пов'язаний із милосердям імператора, дарами природи та очищенням. Наприклад, у вірші Гао Ши (高适) «Проводжаю пана Лі, якого відсилають у Сячжун, і пана Вана, якого відсилають у Чаншу» («送李少府贬峡中, 王少府贬长沙») фраза 圣代即今多雨露 / *Тепер в Піднебесній багато дощу і роси...* вказує на те, що імператор прихильний до свого народу [23, с. 4].

У піснях чжунгофен цей образ дощу може вказувати на:

1. Символ руху, змін та єдності з природою. Наприклад: 巧雨润湿油纸伞, 风卷莲动船 / *Дощ намочив олійно-паперові парасольки, а вітер розгойдує лотосовий човен* [24].

2. Символ прощання. Наприклад: 说到再见时, 千条雨丝纷乱 / *Коли настає час прощання, тисяча дощових крапель збиваються в безладді* [24].

3. Супутник думок, спогадів та мрій. Наприклад, вітер, що 卷不起的珠帘 / *несе перлинні завіси* вказує на спогади та роздуми про минуле [24].

Образ місяця (月) посідає чільне місце в китайській міфології (наприклад, реалізується в міфах про богиню-небожительку Чан Е (嫦娥)), фольклорі (наприклад, піснях юефу (乐府)) та літературі, а місячне світло «розглядається як зв'язок із потойбіччям, може навіть виявляти демонів» [25, с. 72].

Образ місяця у піснях чжунгофен транслює:

1. Символ часу, циклічності та вічності. Місяць у рядку 陪你看日升月 / *Я буду з тобою, коли ти дивитимешся як сходить сонце і заходить місяць* репрезентує циклічність часу і непохитність стосунків. Незалежно від змін у світі, герой залишається поряд з коханою, супроводжуючи її в різні моменти дня та ночі [26].

2. Символ надії та спогадів. Образ місяця підсилює контраст між світлом і темрявою, оскільки у пісні часто згадується ніч, яка триває довго. Він продовжує світити, навіть коли інші аспекти життя втрачають свій сенс або стають незрозумілими, як це відображено в темі долі та боротьби [14]. У фразі 一人一月立花间 / *один місяць серед квітів* місяць асоціюється зі спогадами про минулі роки, коли ліричний герой зустрічав кохану людину. Цей образ повертає його до минулого, до моментів краси та гармонії, які вже втратилися, але все ще залишаються у пам'яті [15]. У рядках 海上清辉与圆月 // 盛进杯光 / *Чисте сяйво над морем // повний місяць наповнює келих світлом* місяць представлений як джерело світла, яке осяює темряву життєвого шляху [27].

3. Символ близькості та ніжності. Місяць у китайській культурі часто асоціюється з романтикою, тож і в піснях цей образ використовується для створення інтимної атмосфери. У рядку 陪你看梅海的月 / *Разом дивитись на місяць Мейхай* описується спільне споглядання місяця, що символізує моменти гармонії та єднання. Герой підкреслює, що навіть у непевному світі присутність коханої змінює все на краще, як місячне світло лагідно осяює ніч: 你在这里就温柔了一切 / *Ти тут і мені тепло* [26].

Як відомо, культ вина відіграв важливу роль у конфуціанському ритуалі (礼), а у даосизмі вино було засобом досягнення дао (道) через сп'яніння. В збірці «Ши цзін» («诗经») воно постає символом жертвоприношення предкам, гостинності, втіхи та заспокоєння. А в епоху Тан формується ціла культура вина (酒文化), що оспівувалась в гімнах, одах та поезії [28, с. 79].

Образ вина (酒) у проаналізованих піснях чжунгофен репрезентує:

1. Символ часу, пам'яті та роздумів. Рядок пісні 宿醉朦胧故人归 // 来轻叹声爱你 / *Повернення старого затуманено похміллям // Я кохаю тебе тихо зітхаючи* відображає повернення до спогадів під впливом вина, що створює відчуття нездійсненності та туги за минулим [29]. Вино набуває і метафоричного значення, що підсилює відчуття швидкоплинності життя і неповторності моментів, проведених разом. Воно допомагає герою зануритись у спогади про минуле, виражаючи водночас і солодкий біль розлуки, і задоволення від незабутньої зустрічі: 再盛半盞江湖夜雨共君飲 / *Я хотів би випити з тобою пів келиха вина в дощову ніч Цзяньху* [17].

2. Символ сили та прагнення до свободи. Вино п'ють не лише для радості, а й для полегшення душевного болю, в якості розради: 有几人為傷愁煮酒 / *Скільки людей п'ють вино від смутку*. Цей рядок репрезентує вино як засіб заспокоєння серед життєвих труднощів. Однак

спроби досягти радості через сп'яніння залишаються марними, бо насправді вина шукають не для веселощів, а для полегшення глибокого внутрішнього суму: 醉不成歡但解憂 / *Я не можу напиться, але я щасливий* [30]. Таким чином, вино є не лише напоєм, але й метафорою пошуку спокою в умовах невизначеності й самотності.

Висновки. У результаті аналізу матеріалу дослідження визначено, що у піснях жанру чжунгофен репрезентовані китайські традиційні літературно-філософські образи, зокрема: метелик (蝶), квіти (花), вітер (风), дощ (雨), місяць (月) та вино (酒). У сучасних піснях вони транслиують єдність з традицією, подекуди розширюючи символічну парадигму. Саме завдяки цьому досягається реалізація концепції чжунгофен – відродження та популяризація китайської культури. Перспектива подальших досліджень вбачається в аналізі лексико-стилістичних особливостей текстів пісень цього жанру та специфіки їх перекладу українською мовою.

Список літератури:

1. Кухарчук І.О. Сучасний пісенний дискурс та мовленнєва культура: лінгвометодичний аспект. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Педагогічні науки*. 2022. Вип. 3 (1). С. 125–134.
2. Fan Li Rethinking Discourse of Chineseness on Chinese Popular Music. *Art and Society*. 2022. Vol. 1 (1). P. 59–63.
3. 薛人豪. 中国风歌曲分析——以周杰伦的《霍元甲》为例. 创意与创新. 2022. 期 8 (6). 60–62页.
4. 周梦. 中国流行音乐发展中的民族化研究. 艺术与设计. 2023. 期5 (2). 39–41页.
5. 徐桥梁. «中国风»流行音乐艺术特征之探索. 2016. URL: <https://m.fx361.com/news/2016/0530/22207505.html>
6. 曹语涵. 中国风流行歌曲的艺术特点和审美价值——以歌曲《庐州月》,《本草纲目》等为例(节选). 北京教育. 2022. URL: <http://news.bjcm.com/Item/17474.aspx#>
7. Словник-довідник літературознавчих термінів / за ред. О. В. Бобири. Чернівці: ФОП Лозовий В.М., 2016. 132 с.
8. 阮霞. 神话原型批评视域下的蝴蝶意象. 国学. 2024. 期12 (4). 721–728页.
9. 九张机. URL: <https://surl.li/guoacw>
10. 雨蝶. URL: <https://surl.li/qcdiif>
11. 桃花源. URL: <https://surl.gd/xafllyd>
12. Junqiang Gao Research and Analysis of the Image of Peach in Ancient Chinese Literature. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*. Vol. 185. P. 168–171.
13. 不记年. URL: <https://surl.li/ulaald>
14. 倩音流年. URL: <https://surl.li/cc/jrfdde>
15. 寄妻书. URL: <https://surl.li/bojbii>
16. 画骨成沙. URL: <https://surl.li/qwenig>
17. 浮生三千幸会矣. URL: <https://surl.li/piatac>
18. Chao Cai, Siu Kwai Yeung Wind Imagery in Shijing: Sacrificing to the Wind God in Early China. *Religions*. 2023. Vol. 14 (102).
19. 三生三世. URL: <https://surl.li/wqdqig>
20. 天地为念. URL: <https://surl.li/enwdrq>
21. 时光话. URL: <https://surl.li/ostjvx>
22. 浮生辞. URL: <https://surl.li/zqiadp>
23. Шекера Я. В. До питання перекладу китайської поезії доби Тан (618–907): інтерпретація художнього образу. *Сходознавство*. 2007. Вип. 38. С. 175–182. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Skhodoz_2007_38_26

24. 湖光水色调. URL: <https://surl.li/jtziyx>
25. Смольницька О. О. Місяць як архетиповий символ у китайській художній (дискурс Ярослави Шекери). *Китаєзнавчі дослідження*. 2022. № 2. С. 67–82.
26. 叹云兮. URL: <https://surl.gd/tdxgaf>
27. 盗墓笔记·十年人间. URL: <https://surl.li/haaenu>
28. Фока М. Культ вина і його підтекстові смисли в поезії Лі Бо. *Південний архів (філологічні науки)*. 2017. № 67. С. 79–82.
29. 典狱司. URL: <https://surl.li/tligxo>
30. 蓝墨宝飞舟. URL: <https://surl.li/wirdcm>

Nesterenko O. O., Shchupak A. V. FEATURES OF TRADITIONAL REPRESENTATION FIGURATIVE AND SYMBOLIC POETICS IN CHINESE ZHONGGUOFENG SONGS

Song discourse is an important tool for communication and reflection of social, emotional and ideological aspects of life. In the context of Chinese popular music, song discourse not only reflects the trends of globalization and multicultural influence, but also manifests itself in the concept of 'chineseness' and indicates the identity of 'being Chinese'. This is particularly evident in contemporary zhongguofeng songs, as the lyrics of these songs synthesize Chinese literary and philosophical motifs, including traditional images and symbols.

As a result of the analysis of the research material, it has been determined that Chinese traditional literary and philosophical images are represented in zhongguofeng songs, in particular: butterfly (蝶), flowers (花), wind (风), rain (雨), moon (月) and wine (酒). It has been established that the image of a butterfly indicates the cyclical nature of life and rebirth, transformation and freedom, is a symbol of spring, hope and renewal, which resonates with traditional Buddhist, Taoist and Confucian ideas. Flowers are associated with the transience of time and the cyclical nature of life, a metaphor for painful love, nostalgia for past relationships and experiences, and a symbol of loss and separation, which is close to the Taoist ideals of solitude that are reflected in Chinese literature. In both classical Chinese literature and zhongguofeng songs, the traditional image of wind is realised as a symbol of change, memories and dreams, freedom, loneliness and separation. At the same time, rain is an artistic image of movement, change and unity with nature, a symbol of farewell, memories and dreams. The moon in the analysed Chinese songs is a symbol of time, cyclicity and eternity, hope and memories, intimacy and tenderness. In songs of the zhongguofeng genre, wine is associated with time, memory, and reflection, indicating strength and the desire for freedom, which is closely related to Confucian rituals, the Taoist philosophy of achieving the Tao, and the wine culture that was celebrated in Tang literature.

Therefore, the analysed images-symbols in contemporary songs convey unity with tradition, sometimes expanding the symbolic paradigm, which helps to implement the concept of zhongguofeng – the revival and popularisation of Chinese culture.

Key words: song discourse, zhongguofeng, image, symbol, tradition, Chinese literature.